

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1516

ב"ה | ערב שבת קודש פרשת כי-תצא | י' אלול ה'תשפ"ד (13.9.24)

מלחמה שמנצחים בה

מפרשת השבוע אנו למדים כיצד יוצא עם ישראל למלחמה, מהי הדרך לניצחון מוחלט, ומה עונשו של עמלק שביקש להלחם מול עם ישראל וסופו להיות מושמד באופן סופי ותיכף ומיד בגאולה האמיתית והשלימה

חדשות טובות

נוסעים למלך המשיח

בימים אלו, לקראת ימי חודש תשרי הבא עלינו לטובה, נערכים אלפים לנסיעה לחצרות קודשינו - 770 בני יורק, על מנת לעשות את ימי החגים במחיצת הרבי שליט"א מלך המשיח. את פני הבאים מקבל מערך הכנסת האורחים של ארגון אש"ל, המספק סעודות בכל יום חול, בשבתות ובחגים, ובמקביל מקיים מערך לימודים, שיעורים והתוועדויות. גם לקבוצות הבנות מתקיימים שיעורים והתוועדויות בארגון 'אחות התמימים'.

ממשיכים במבצע הדגלים

בשבועות האחרונים מטה 'דגל משיח בכל בית' יצא במבצע במסגרתו ניתן להירשם באופן מקוון, ותוך מספר ימים מגיעים פעילי המבצע, ומתקיימים על בית הלקוח דגל משיח איכותי על סטנד בפנטט ייחודי ויוקרתי שמונע התלפפות הדגל סביב עצמו - במחיר מסובסד. הפעילים מדווחים כי בדף הפניות המקוון התקבלו מאות פניות, ובימים אלו הם מסתובבים ברחבי הארץ כדי להגיע לכל המזמינים. אלו שנרשמו להתקנת הדגל, התלהבו מהרעיון והשפיעו על שכניהם ומכריהם להירשם אף הם למבצע. לפרטים: 058-460-7016.

הניצחון אליו הם צועדים. כאשר ניגנו ניגון זה לפני הרבי הזקן, אמר בדביקותו כי 'זהו ניגון של ניצחון, ומני אז אומץ הניגון בקרב החסידים, ככזה המבטא תנועת נפש של ניצחון.

ובחזרה לפרשת השבוע וההוראה לימינו אלה: ניצחון מוחלט מושג רק כאשר יוצאים מלכתחילה למטרה זו. לאורך כל השנים, מזכיר הרבי שליט"א מלך המשיח כי זכותינו על ארץ ישראל נובעת בראש ובראשונה מהעובדה שכך כתב הקב"ה בתורתו. זו צריכה להיות נקודת הפתיחה לכל מהלך הנוגע למאבק על ארץ ישראל. כאשר ניגשים למלחמה, או לחיכוך מול אומות העולם, ולא מביעים מלכתחילה את האמונה בצדקת הדרך, הרי שבכך מאפשרים את חוסר הניצחון.

"לא תשכח"

הפרשה מסתיימת בציווי האלוהי "זכור את אשר עשה לך עמלק... תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח". אותה אומה שפלה שביקשה לנצל את זמן החולשה של עם ישראל בהיותם במדבר, ויצאו ראשונים לקרב כנגד העם, אחרי הניסים הגדולים של יציאת מצרים, ובכך סללו את הדרך בפני אחרים לבוא ולהלחם - להם אין מחילה וסליחה, הדרך היחידה היא - השמדתם המוחלטת!

אמרו חז"ל: "נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק כולו וכשימחה שמו יהיה השם שלם והכסא שלם". פעולת המלחמה בעמלק, היא חלק מהפעולות המוטלות על עם ישראל, כפי שפוסקת הגמרא: "שלוש מצות נצטוו ישראל בניסנתן לארץ: להעמיד להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות להם בית הבחירה". הרבי שליט"א מלך המשיח, שמונה כבר להיות מלך - הוא שמנצח בפועל את כל אויביו ומביא את הגאולה האמיתית והשלימה, ותיכף ומיד ממש.

פרשת השבוע פותחת עם האופן שבו צריך לצאת למלחמה ומסתיימת בדרך שתביא לניצחון. ואם בכל שבוע, כאשר קוראים את הפרשה, אנו חיים עם הזמן ולומדים באופן אישי הוראות מהתורה בהקשר אקטואלי לחיינו, הרי שמפרשה זו, הנקראת בעיצומה של המלחמה המתנהלת בארץ הקודש כבר כמעט שנה, בוודאי שעלינו ללמוד הוראה.

מבצע שופר בעזה

הרב יואל קפלן, השליח מאלבניה, תוקע בשופר בחודש אלול בתוך רצועת עזה

פרשת השבוע נפתחת בפסוק "כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלוהיך בידך...". מילים אלו, מסבירים המפרשים, מלמדות על האופן בו יש לצאת למלחמה, כבר בעת היציאה למלחמה - הרי שהיא "על אויבך" לא מולו, ובוודאי שלא תחתיו, אלא מעליו, ואז מתקיים גם המשך הפסוק, "ונתנו ה' אלוהיך בידך".

ניגון של ניצחון

מידי שנה במוצאי יום כיפור, בסוף תפילת נעילה, מנגנים בקהילות חב"ד את הניגון החסידי הנקרא 'מארש נפוליאון'. כל מי שהיה במעמד זה ב-770, מכיר בוודאי את הרגעים המרוממים והמיוחדים, כאשר לאחר יממה של תפילות וצום, עולה הרבי שליט"א מלך המשיח על בימתו ומעודד את שירת הקהל הסוחפת מקור ניגון זה, מגיע עוד מתקופתו של אדמו"ר הזקן, רבי שניאור זלמן מייסד חסידות חב"ד, שבעת מלחמת רוסיה-צרפת, תמך במלא כוחו בניצחון הצד הרוסי כנגד צרפת שסימלה את החופש והמתירנות, ובכך גרמה לאיבוד הזהות היהודית והדתית אצל אלו שחיו שם.

בתוך שלל פעולותיו הרוחניות (לצד פעילות גשמית כשליחת מרגל שייסיי לרוסים), ביקש אדמו"ר הזקן לברר באיזה ניגון חצו החיילים הצרפתיים את הנהר, בעודם פולשים לתוך רוסיה. היה זה שיר לכת, המבטא את

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לשים מעקה כדי לא ליפול

רגיל אליהם עד כה, אלא עליך לקחת סייגים חדשים. למעשה, זהו המצב של כל יהודי כאשר הנשמה שלו יורדת ממקור חוצבה למטה ומתלבשת בגוף בשר ודם – שהרי זהו סוג עבודה חדש בשבילה, שלא היה מוכר לה קודם לכן.

זו הסיבה שהתורה אומרת בהמשך הפסוק "כי יפול הנופל ממנו". כי מצב זה הוא אכן ירידה ו'נפילה' מהמצב הקודם, ואם האדם לא ישים לעצמו "מעקה" הוא עלול להיכשל במשימה שלשמה הוא נשלח – להעלות את הגשמיות לרוחניות.

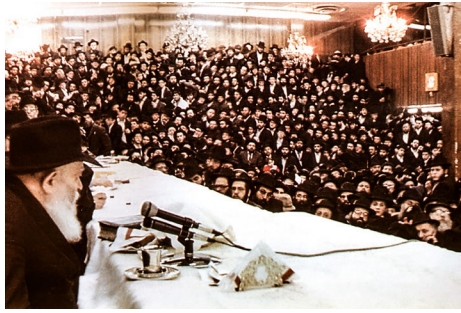
לצד הקשיים, יש בעבודה של "בית חדש" יתרון עצום, שכן רק ככה אפשר להמשיך לעולם הזה אור אלוקי בלתי מוגבל, שלא כפי הסדר הרגיל והמדוד שנקבע על ידי הקדוש ברוך הוא, אלא אור נעלה שלמעלה מכל סדר ההשתלשלות.

לא להתנתק

ההוראה אלינו מכל האמור, היא, שיש לדעת שאסור להתנתק מהעולם ולהסתגר בעבודה רוחנית בלבד, אלא יש לצאת אל העולם ולפעול בתוכו ולהעלות אותו לקדושה. יחד עם זאת יש צורך ב"עשיית מעקה", כי יחד עם הפעולה על גשמיות העולם יש להישאר מובדלים ונעלים מעל הגשמיות, שהיא לא תתפוס מקום אמיתי אצל האדם, אלא תקבל את מקומה הראוי לה.

כל הסיבה לעיסוק בגשמיות אינה אלא כדי להכין את העולם לדירה לה' שתהיה בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו תיכף ומיד ממש.

(על פי לקוטי שיחות חלק ו"ט עמוד 208)

אם האדם לא ישים לעצמו "מעקה" הוא עלול להיכשל במשימה שלשמה הוא נשלח - להעלות את הגשמיות לרוחניות

שאז עליו להתחיל לעסוק בעול הפרנסה.

עבודת היהודי אז, היא להתחיל לעבוד בתוך העולם כדי להעלות את הגשמיות לרוחניות.

עבודה חדשה

התורה קוראת לזה "בית חדש" משום שזהו סוג עבודה חדש לאדם שלא היה רגיל בו עד עתה, וכאשר אדם מקים את ביתו, מצווה אותו התורה "ועשית מעקה לגגך" - עכשיו אי אפשר להסתפק בהזירויות שהיית

מה יותר מסוכן - ליפול מגג של בית ישן או חדש? בפרשת השבוע מצווה התורה "כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך", ומיד עולה השאלה המתבקשת - מדוע כתוב "בית חדש" דווקא, והרי ההלכה היא שצריך לשים מעקה בכל בית, גם כאשר קונים בית ישן?

שאלה נוספת: המשך הפסוק מבאר מהו הטעם למצוות עשיית מעקה - "ולא תשים דמים בביתך כי יפול הנופל ממנו". ובלתי מובן, הרי הטעם לעשיית מעקה על גג הבית הוא כדי למונע נפילה וסכנה, ומדוע הפסוק משתמש בלשון של "יפול הנופל"?

ההרגשה התמידית

לפני הבאת הביאור, יש להקדים שהקדוש ברוך הוא קבע סדר בעולם שלא את הכל נוכל להבין. למשל: ישנם תופעות טבע שאי אפשר לפתור אותם והסיבה לכך היא משום שהקב"ה רוצה שהנברא ירגיש תמיד שהוא מוגבל ותלוי בחסדיו של ה'.

כך גם בתורה הקדושה - אמנם התורה ה'נגלית' ירדה והתלבשה בשכל האנושי, אבל גם בה יש שאלות שאין דרך להבין אותם מבלי ללמוד את הביאור הפנימי של הדברים, והסיבה לכך היא כדי שלא נשכח מי נתן לנו את התורה ושתמיד נדע שהתורה היא חכמה אלוקית נשגבה למרות שהיא ירדה ו'התלבשה' בשכל אנושי.

אחת הדוגמאות לכך, היא מצווה זו של עשיית מעקה לגג הבית, שרק באמצעות הפירוש הפנימי ניתן למצוא ביאור לשאלות שנשאלו קודם.

הביאור הפנימי הוא: "כי תבנה בית חדש" עוסק בתחילת התקופה שאדם מקים את ביתו לאחר נישואיו,

ניצוצות של גאולה

כי יקרא קן ציפור (דברים כב, ו)

ומצוה גוררת מצוה מנין, תחלה כי יקרא קן צפור, מתוך כך כי תבנה בית חדש, מתוך כך לא תזרע כרמך כלאים... דבר אחר שלח תשלח, אמר רבי אלעזר לא היה צריך לומר כן, אלא אמר הקב"ה הואיל ונתעסק בכבודו של עולם ובתיקונו של עולם כדאי שתנצל.

דבר אחר אמר רבי חייא ומה אם צפור שאין לה לא זכות אבות ולא בריתות ולא שבועות בניה מכפרים עליה, בני אברהם יצחק ויעקב שיש להם זכות אבות על אחת כמה וכמה שאם טרח אחד מהם שהוא מכפר עליהם לעתיד לבא. דבר אחר שלח תשלח, אמר רבי ברכיה יש מזיק שקוּשט כחץ וטס כעוף, מנין, שנאמר (תהלים צ"ה) לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, אמר הקב"ה אם קיימת מצות שילוח הקן אני מצילך מאותן.

(מדרש רבה)

גדילים תעשה לך (דברים כב, ז)

בזכות הציצית האויבים כלים, שנאמר לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה (איוב ל"ח), בזכות על ארבע כנפות.

בזכות הציצית הצדיקים נהנין מזיו השכינה, שנאמר (תהלים ס"א) אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיק סלה. בזכות הציצית הקב"ה מזריח את האור לצדיקים לעתיד לבא, שנאמר וזרחו לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה (מלאכי ג'), והיא שעמדה לישראל בימי חזקיהו, שנאמר (ישעיה כ"ד), מכנף הארץ זמירות שמענו, וכי יש כנף לארץ ואומרת שירה, אלא זו תפלת חזקיהו וישעיה שהיו מתפללין והציצית על כתפיהן. אף כשצוה הקב"ה את חגי לשאל את הכהנים תורה לא פתח להן תחלה אלא בציצית, שנאמר (חגי ב') הן ישא איש בשר קדש בבגדו לא נאמר, אלא בכנף בגדו, להזכיר את הציצית (מדרש הגדול)

דבר מלך

הקב"ה נותן בהרחבה

ועוד וגם-זה עיקר - שהעבודה היא מתוך מנוחה והתיישבות ("כי תבוא אל הארץ גו' וירשתה וישבת בה") כפשוטו, מנוחת הנפש ומנוחת הגוף, על-ידי-זה שהקב"ה נותן לכל-אחד-ואחת מישראל כל המצטרך לו בגשמיות וברוחניות, ומתוך הרחבה, מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה - לכל לראש, מצד ההכרח שבדבר לצורך העבודה עצמה (ולא בתורת שכר), כמו-שכתב הרמב"ם בנוגע ליעודים הגשמיים שבתורה.

(משיחת "דבר מלכות" שבת פרשת תצא תשא"א)

שיחת הגאולה

הגיון השבועי של ימות המשיח

האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה המיימי והירי: הרב זמרוני עיק | העלון י"ל ע"י מסודת חינוך חב"ד בני-ים | ע"י הגאולה כ"ט בנובמבר 50 | המערכת: חיים עיק, יצחק רחמי, בנימי פרישמן | אימייל: office@hageula.com | אינטרנט: hageula.com | מושיח: moshia.net | 052-6770-778 | לנתונים והזמנות: studio AG Times | תמונת הרבי שליט"א מלך המשיח בחיית: ש. רומני | להצטרפות לרשימת התפוצה באימייל: menuim@sichathageula.com

חינוך נעת: 03-9412-770
www.igrot.com

ניסים גלויים
בפניה לרבי שליט"א מלך המשיח בבקשת ברכה, עשה והורכה באמצעות אגרות הקדוש

בדיקת מחשבות והפניין
אם לא נבדקו ביד
החדשים והמחויבים

החזקת ספר החת"ת וקופת צדקה
יש ללמוד כל יום את השיעור היומי בחומש, תהילים, ותניא.

הוראת מלך המשיח
שהצילה אלפים:

מלחמת הילדים

... לשון הכתוב הוא – "כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלקיך בידך", ומדובר ביציאה למלחמה כנגד אויביהם של ישראל – ענין ששייך במיוחד לילדי ישראל שכולם (גם אלו שאינם רשומים באופן רשמי) שייכים ל"צבאות השם" (על כל פנים בנשמתם וממילא גם בגופם) וכמו בכל צבא – עיקר תפקידו בחיים של כל אחד מאנשי הצבא הוא "כי תצא למלחמה על אויביך", להלחם באויב, ובגדון-דידן – להלחם ביצר.

ולאחר שהפסוק מגלה את עיקר התפקיד והשליחות – להלחם ביצר – באים (בהמשך הפרשה) הפרטים בזה כיצד צריך להלחם ואיך צריכה להיות ההנהגה במשך המלחמה וכו', אבל בקיצור (וביחד עם זה – באופן ברור) ניתנו ההוראות בזה כבר בפסוק זה עצמו:

"כי תצא" – התורה אומרת שכאשר כל אחד ואחד מכם, בתוך כלל ישראל, יוצא למלחמה אפילו בתור יחיד ("תצא" ל' יחיד), הרי כבר בהתחלת המלחמה הוא נמצא "על אויביך", כלומר שכבר ביציאה למלחמה רואים בגלוי שאין זו מלחמה בין שני כחות שוים כך של"אויביך" שלוחמים בו ישנם כחות שוים לכחות הילד יהודי (או ליהודי בכלל), כי זהו דבר שלא יתכן, שהרי כל ילד יהודי, וכל יהודי בכלל, מתחיל את היום באמירת המעלה שנשמתו – "נשמה שנתת בי טהורה היא", ולפי זה – "מודה אני לפניך... שהחזרת בי נשמתך" – וממילא מובן שאין שום מקום להשוות בין הכחות והאפשרויות של אלו שעומדים לנגדו ובין הכחות והאפשרויות שלו, לאחר שהיום בבוקר קיבל מחדש נשמה חדשה מהקב"ה בעצמו!

ולכן מובן, שאיננו עומד במצב שוה ל"אויביך", אלא מלכתחילה הוא "על אויביך", ובזה גופא – הרבה יותר ממעל ל"אויביך" (כנ"ל). זאת ועוד:

לא להירתע משום קושי בעבודת ה'

כאשר ילד יהודי ממלא שליחות באופן כזה שהיציאה למלחמה היא מתוך החלטה תקיפה שלא לשמוע כלל ליצר, אלא לגרוש לגמרי מחדרו, מדירתו ומכל מקום שבו יש לילד (או למבוגר) שליטה ו"בעל-הביתיות" – אזי מובטח לו, כהמשך הכתוב – "ונתנו ה' אלקיך בידך",

כלומר, שנוסף על ההצלחה והנצחון שע"י ההשתדלות שלו, זוכה ש"הקב"ה עוזרו" (ראה סוכה נב, רע"ב. וש"נ) ומשתתף עמו במלחמה, עד ש"נותן" את "אויביך" "בידיך", היינו של"אויביך" – היצר – לא תהיה שום דעה משלו וילד (ומבוגר) יהודי משתמש בוא רק בתור הוכחה שליוהו ישנם הכחות הדרושים שלא להתרע משום קושי בעבודת ה', אבל היצר עצמו הוא "בידיך" – שנתנו לגמרי בשליטת הילד היהודי, כך שאם יש בו משהו שבא מן היצר, הרי הוא יודע ויודע וימך שזוהי עצת היצר,

ומאחר שהוא "בידיך", מובן שאין ביכולתו לפעול כלום ואיננו מתערב להביע דעה במעשיו של הילד היהודי, ואדרבה – כאשר הילד רואה דבר יקר ומתוק אבל הדבר שייך לילד (או למבוגר) אחר, אזי היצר בעצמו יזהיר אותו שלא לגעת בדבר זה, אלא להיפך – שכל ילד יסייע לילד אחר, וכן מבוגר למבוגר, בדרכי נועם ובדרכי שלום, ליהנות מהחפצים שברשותו כטוב בעיניו. (ופשיטא – שלא להפריע לו ח"ו ולקחת ממנו משהו ששייך לו), כולל גם – לסייע לו לנצל את חפציו לדברים טובים, כשם שבדואי כל אחד ואחד מכם נוהג לגבי הרכוש שלו – החל ממצות הצדקה (מהותו עדיית תשמ"ח, חלק ד' ע' 256-255 הנחה בלתי מוגה)

שווה להאמין

הרב דוד ארון

אביחי גלגל את כסא הגלגלים שלו אל ישיבת 'המלך המשיח' בירושלים. היה זה מחזה עצוב. עד לא מזמן הוא היה בחור בריא כאחד האדם, חייו התנהלו ברוגע ובשמחה והוא לא סבל משום בעיה רפואית, עד שלפתע פתאום חייו השתנו לבלי הכר:

ביום בהיר אחד, עת חצה אביחי את הכביש כדרכו מידי יום, פגעה בו מכונית בהתנגשות חזיתית! הוא השתטח על הכביש מתוך כאבים עזים. כל תנועה קטנה עלתה לו בכאבים אדירים. צוותי הצלה פינו אותו למרכז הרפואי הקרוב, שם נזעקו למיטתו מיטב הרופאים וטיפלו בו במסירות.

הצוות הרפואי חזר והדגיש לאביחי שוב ושוב שעליו להודות לבורא עולם על כך שיצא מהתאונה בחיים. בקלות זה היה יכול להיגמר גרוע יותר... אך יחד עם השמחה מצד אחד בליבו על הצלת חייו, קיננה באביחי גם אווירת דכדוך וייאוש מהצד השני: בעקבות התאונה הפך למשותק! חייו המלאים בחדוות נעורים כמו נקטעו באחת כאשר הוא כבר לא יכל להסתובב על שתי רגליו. הוא יצטרך להישאר כל החיים מרותק לכסא גלגלים...

הוא חזר לביתו ברגשות מעורבים, מנסה לעכל ולהתרגל למצבו הפיזי החדש. בימים הארוכים שנהיו לו כעת, הוא ניסה להתחיל ללמוד איך לבצע את המטלות היומיומיות מתוך התיידידות בכסא גלגלים, אך זה לא היה קל בכלל.

יום אחד הגיעה בשורה: ישנו מרכז רפואי מיוחד באמריקה, שמתמחה בעריכת ניתוחים גם במצבו הפיזי הירוד. אם יסע לשם ויעבור את הניתוח, יוכל לקום וללכת על רגליו – אמנם בעזרת קביים, אבל ללכת! כדרכם של ניתוחים מסוג זה, הניתוח יחד עם הנסיעה במצב כזה לאמריקה – עולה הון רב. מה גם שיתכן שהניתוח לא יצליח, כך שהטרחה וההשקעה הכספית יהיו לשווא. אבל אביחי החליט שהוא 'הולך על זה! הוא רוצה לחזור ללכת על שתי רגליו

מתוך רצונו שהניתוח יצליח והוא יוכל סוף סוף לצעוד על רגליו, החליט אביחי לבוא לישיבת 'המלך המשיח' בירושלים, המנוהלת ע"י שליח הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח, הרב דוד ארון, כדי לבקש את ברכת נשיא הדור להצלחת הניתוח.

הוא העלה את תחינתו על הכתב והכניסה בכרך י"א של אגרות קודש. התשובה שקיבל, בעמוד קלו, הפליאה אותו:

"...כותב אודות חוות דעת הרופא מהטבת

יחד עם השמחה מצד אחד בליבו על הצלת חייו, קיננה באביחי גם אווירת דכדוך וייאוש מהצד השני: בעקבות התאונה הפך אביחי למשותק! חייו המלאים כמו נקטעו באחת

מצב בריאותו, ויהי רצון אשר הלוך ילך וטוב עדי יחזור לאיתנו... ומסוגלים ימים אלו שמתקרבים אנו לזמן מתן תורתנו המביאה רפואה לעולם, וכמבואר בארוכה גם בשמות רבה שכל ישראל היו בריאים ושלמים לקבלת התורה. לברכה בבריאות בגשמיות ורוחניות!"

הרבי שליט"א מלך המשיח כותב במפורש ברכה להטבת הבריאות! אולם יותר מכל תפסו את תשומת ליבו המילים המיוחדות "הלוך ילך וטוב עדי יחזור לאיתנו". אביחי הבין שכוונת הדברים אינה רק לשיפור כללי במצב הבריאות, אלא שזוהי ברכה שיוכל סוף סוף ללכת! ובעצם, כבר ישנה ברכה ברורה מהרבי שליט"א מלך המשיח שיוכל ללכת, אז בשביל מה עליו לטרוח, לנסוע לחו"ל ולשלם הון רב על הניתוח, כשברכה מנשיא הדור כבר יש לו בכל מקרה?!

אביחי החליט שהוא מאמין! הברכה נתקיים בין כה וכה, גם אם לא יעשה את הניתוח... ובמחשבה זו יצא מהישיבה.

לא חלפו שבועות רבים, וביום בהיר אחד הופיע שוב אביחי בפתח הישיבה. הרב דוד ארון לא האמין למראה עיניו: כן, הבחור הולך על שני רגליו! אמנם עם קביים, אך כסא הגלגלים איננו... ■

המטה להצלת העם והארץ ת.ד. 6132 צפת | מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בענייני שלימות הארץ

לא תצמח טובה ממסירת השטחים

באמת אף יהודי אינו רוצה למסור אפילו שעל אחד מארץ ישראל, ואלו שכן רוצים, זהו רק מצד ש"צירם אננם" עד כדי כך, שנראה להם שמסירת שטחים תבוא טובה למישהו. אך האמת היא שלא תצא מכך טובה, לא ליהודים ולא לאומות-העולם...

(משיחת אור לערב-שבת-קודש פרשת-במדבר ג' סיון תשל"ז - בלתי מוגה)

מורה שיעור בלימוד הרמב"ם היומי

י'-ט"ז אלול

פרק אחד ליום	שלושה פרקים ליום	יום שיש
הל' פסולי המוקדשין. ז.	פרק ח-י.	פרק יא-יג.
פרק ח.	פרק ט.	פרק יד-טז.
פרק ט.	פרק י.	פרק יז-יט.
פרק י.	פרק יא.	הלכות עבודת יום הכפורים... פרק א-ג.
פרק יא.	פרק יב.	פרק ד-ה. הלכות מעילה... בפרקים אלו. פרק א.
פרק יב.	פרק יג.	פרק ב-ד.

לזכות החייל בצבאות השם דוב בער מזרחי שיחי' • לזכות הת' מנחם מענדל גנני לרגל יום הולדתו ד' אלול • לשנת הצלחה בגשמיות וברוחניות

התפילין של בני הנוער בתל אביב

הוא, ואני מצידי מספר להם על ביאת משיח, ומסביר כי בכך שאנחנו מניחים תפילין אנחנו מקבלים פני משיח ומביאים את ההתגלות של הרבי שליט"א מלך המשיח. הנערים שומעים זאת ומתעוררים מעצמם להניח תפילין, ויש הרבה תגובות מעודדות".

להביא את ההתגלות

הרב שוחט משתף בכמה אפיזודות: "היה נער אחד שאמר לי: 'אני בא מבית 'שמאלני', אבל חשבתי לעצמי - מה הקשר בין הקדוש ברוך הוא לפוליטיקה? אז באתי להניח תפילין'. במקרה אחר נערים באו להניח תפילין, ואחד מהם אמר: 'אני מניח תפילין נגד כל ה'שמאלנים' האלה...' הנער השני הגיב לו: 'איך אתה אומר נגד?! אני 'שמאלני'. זה ענין של קשר לקדוש ברוך הוא שמחבר את כולם ביחד!'. היה נער באחד מבתי הספר שהיה ממש נגד ואף פעם לא הניח. שבוע אחד הוא עבר בדיוק כאשר מישהו צעק נגד התפילין ונהייתה שם מהומה גדולה. למרות שאף פעם לא הסכים להניח, פתאום התעוררה אצלו מידת הנצח והוא ביקש להניח תפילין".

"הקשר עם הנערים הוא כבר מעבר להנחת תפילין", הוא מספר. "אנחנו מחליפים מספרי טלפונים, הם מתכתבים איתי, שואלים שאלות, ואני שולח להם את 'שיחת הגאולה' בוואטסאפ. אנחנו רואים שכולם מתעוררים להניח תפילין, וגם אלו שצווקים נגד - זה מגיע מהנשמה שלהם שגם רוצה להתחבר לאלוקות, כמו שהרבי שליט"א מלך המשיח מסביר. לאחר המקרה הזה הגעתי לבית הספר והיו שם תלמידים שבדרך כלל לא הניחו, אבל כעת אמרו: ראינו את הסרטון הזה ואנחנו רוצים עכשיו להניח. החלטנו להתחזק, להניח תפילין, לקרב את הגאולה ולהביא את ההתגלות".

הרב חיים יחד עם כמה מהנערים בהנחת התפילין

הרב חיים שוחט תועד לפני כשבוע כשהוא מניח תפילין לנער, כשמישהו ניגש וצועק כנגדם. דווקא המקרה הוביל לגל של התחזקות במצווה

בתי הספר והתיכונים בתל אביב. הרב שוחט החל לנסוע מידי יום ברכבת מעיר מגוריו לוד לתל אביב, כאשר הוא עובר בין ארבעה בתי ספר גדולים, ומציע לתלמידים להניח תפילין בשעות ההפסקות.

"ברוך השם יש היענות מצד התלמידים, ובכל יום כמה עשרות נערים תפילין. המניחים הם לא קבועים אלא מתחלפים, בכל יום תלמידים אחרים. במהלך החודשים שחלפו כבר הספקתי להכיר את כל הנערים פחות או יותר, ואני רואה כי ישנם כאלו שאף פעם לא באו להניח ופתאום התעוררו לכך והצטרפו גם. הם אומרים כי גם הם רוצים להתחבר לקדוש ברוך

פעמים רבות מצטט הרבי שליט"א מלך המשיח את הפסוק "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", בצירוף דברי חז"ל כי הכוונה היא למצוות תפילין. המסקנה היא כי במיוחד בזמנים רגישים מבחינה בטחונית, יש חשיבות מיוחדת להתחזקות במצוות התפילין, משום שהדבר מפיל פחד ויראה על אויבנו.

חינוך בארץ הקודש

שבוע חלף מאז הסערה התקשורתית שהתעוררה בעקבות תקרית התפילין בתל אביב. בסרטון שזכה לתפוצה ברשתות החברתיות, נראה חסיד חב"ד, הרב חיים שוחט, המניח תפילין לנער מול בית הספר הגימנסיה בתל אביב, כאשר אדם מבוגר ניגש אליהם, צועק עליו ומנסה לחטוף את התפילין מידיו של הנער. המקרה עורר תהודה רבה, שהובילה דווקא לגל של התחזקות במצוות התפילין.

הרב שוחט מספר איך הכל התחיל: "לאחר חתונתי התגוררתי עם אשתי בשכונת קראון הייטס בברוקלין, השכונה של הרבי שליט"א מלך המשיח - כפי שתכנתי מלכתחילה. אלא שבמשך הזמן קיבלתי מהרבי שליט"א מלך המשיח באמצעות האגרות קודש' כמה מכתבים בנושא החינוך בארץ הקודש". בהתאם לכך, ארזו בני הזוג שוחט את מטלטליהם ועברו להתגורר בארץ הקודש, כאשר הרב שוחט מחפש היכן יוכל לעסוק בתחום החינוך, כהוראת הרבי שליט"א מלך המשיח.

תפילין בתל אביב

היה זה באמצע שנת הלימודים, ומשרה פנויה במסגרת חינוכית קבועה לא נמצאה. בדיוק אז פנה אליו מישהו והציע לו לקיים פעילות על בסיס יומי עם תלמידי

נצה והדרכה

מדברי נשיא הדור שליט"א, משיח צדקנו

כשמעמידים פנס - מתקבצים החפצים באור

לא להסתפק רק בנתינת צדקה לעילוי נשמת

ידוע פתגם כבוד-קדושת מורי-וחמי אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, שענה לאחד שהתלונן, שהוא יחיד בסביבה שאינה רוחנית ובודאי לא חסידית. ענה חמי הרבי על כך: כשמעמידים פנס ברחוב בלילה, מתקבצים סביבו.

מכך למדים אנו שני דברים: א) ליהודי בכלל, ולחסיד בפרט, הן איש הן אשה, אסור להסתפק בהחזקת פנס בביתו, אלא צריך להוציאו גם לרחוב. ב) לא רק שזה מושך אנשים, שצריך להתאמץ לקרב אותם, אלא יהיו גם חוגים מסויימים שיתקבצו, מעצמם, סביב הפנס.

הקב"ה יעזור, שעל-ידי תוספות האור שכל אחת מכם תוסיף ברחוב, יוסיף הקב"ה אור כמה פעמים ככה, שיהיה אור אצל כל אחד הן בגשמיות והן ברוחניות.

(אגרות קודש חלק ה עמוד לז - תרגום)

(אגרות קודש חלק ה עמוד כב - תרגום)

ביטוח לבתי חב"ד
 השלוחים של חב"ד
 מבטחים עם
 שליח של הרבי שליט"א מלך המשיח

***2770**

דניאל - 050-7301770 אלעד - 052-9595697

קדמי ביטוחים השיקו פוליסה ייחודית לשלוחים ובתי חב"ד. הפוליסה כוללת: ספר תורה, תכולה, ביטוח שני עובדים, צד ג - כולל פעילות בתי חב"ד. במחיר סמלי לחודש. תחילת ביטוח 1.9.24